ternit d'agraiment per l'obra dels paletes, aquets benemèrits benefactors de la humanitat, que fan la festa per Sant Antoni, i que quasi sempre a dalt de les bastides, s'exposen per nosaltres a morir de vellesa quan passen dels vuitanta anys.

En quant al partit poca cosa podré dir-ne i ja em perdonarán. Davant meu, hi tenía tres escots amb tres clatells que, bueno! riguin-se de la crema a la vainlla i del descobriment de les Amèriques per Cristófol Colon (A. C. S.)

Pero nenes, nenes exhuberants, ¿qu' era torner el vostre pare?

No vull dir-ne els noms, perquè soc molt egoista i no vull revelar-ne el secret. Peró creguin que...

Ah! l'Emporium jogá contra la simpática Maria Ausá, de Vich, i aquesta perdé per 5 a 0.

La veritat, a mi no m'estranya, perquè tan incompatibles son: un piano de cúa amb una pipa d'ámbar, com el jogar a futbol amb el fer llangonices segons en té la fama la ciutat mare, del equip de la Maria.

KICK-OFF.

De València estant

Cap a València sortí l'equip de la Unió, i en el mateix tren, el nostre enviat especial Mr. Broubufat, agatat als «topos».

A continuació transcrivim els telégrames que ens envià desde la terra de la «paella», però en anglés, i que hem hagut de fer-nos traduir per un alumne aprofitat del Liceu Monturiol.

«Valencia 10,45.—Arribat en bon estat, encare que un xic cansat de cames.

Evidentment a la meva edat podria tenir una posició més descansada.

Envieu xufles.

BROUBUFAT»

«Valencia 16,15.—Ché! fa vent! Que és ixe vent?—he preguntat a un del Grao.

—Es levante—m'ha respost parodiant a en Blasco Ibañez.

—Gracies, ché; m'en vaig al camp.

—Sou terrassà?

—No; soc inglés.

—Ah! comprenc; al camp de futbol.

—Uva!—(expressió anglesa intraduible).

—Aquí en tenim pasta de futbolistes, m'ha dit ell animant-se. Si vechéssiu quines chugáes i quines chutáes i quines passáes! En ixe deport sem dominaors.

—Hi sou molt aficionat?

—Cha hu crec! Amic i tot dels chugaors. Tracto molt amb Montes i amb Cubells (1).

—Això no vol dir res. L'entrenador del Figueres també hi tracta amb Cubells.

—Es valencià?

--No; és llauner.

(Si no m'aparto, em desmanega.)

BROUBUFAT.»

«Valencia 20,22.—Primer partit. Un a zero, favor Unió. Entusiasme desbordant. Raurich i Colls juguen a cuit.

Envieu xufles.

BROUBUFAT.»

«Valencia 20,10.—Segon partit. Tres a un, favor Unió. L'entusiasme segueix desbordant, i es tem una inundació.

(1) Cubells i Montes, els dos «asos del futbol valencià.

Estic desesperat: no he trobat encare Raurich i Colls.

He avisat la policia que estava en moviment cercant també a dos germans bessons, fugats del Hospici.

Els agents m'han contestat que no podien ocupar-se desseguida de la captura del porter i davanter unionistes. He demanat explicacions. El jefe m'ha dit: «Ché! a Raurich cha' el buscarem, peró lo que és a l'altre tio! Vosté compendrà que avans de buscar Colls hem de trobar els «gemelos!»

Trobo que té tota la raó.

Arribaré amb els campions. Espero xufles.

BROUBUFAT.»

N. de la R.—En Broubufat arribà intacte, i ens prega anunciem que ha portat un coco per entregar a n'en Baldiret de part d'en Garcia.

Ho fem gustosos, amb el fi de que l'interessat passi per la redacció a recollir-ne la closca.

L'esperem amb els braços oberts.

ATRACCIÓ DE FORASTERS
Ay.t. Erx.g. i C.ª
Figueres
Especialitat en futbolistes

Consultori sentimental

A Lulú.—Això que vostè em proposa, no sé fins a quin punt podria tenir èxit.

Tot depén del estat de vosté en aqueixa qüestió.

A les quatre aborrides del mon que es firmen: Anastasia, Eufrasia, Sinforosa i Mónica.—Si un bon concell puc donar-les-hi és el següent:

De les qualitats que vostés demanen en l'home ideal pel casament i que son: jove, guapo, elegant, ric, simpátic, i que les estimi força, facin creu i ratlla sobre la segona tercera i quarta. Busquin sempre les altres, que son les que poden donar la veritable felicitat, sobretot la última que vostés han posat en darrer terme, i que és la primera de totes, la indispensable, la única que per si sola pot fer-les felices. Les altres dues, joventut i simpatia, en son un complement justíssim, peró de les quals no en tindrien tampoc gran joia, si hi manqués l'estimació.

Busquin un jove que les estimi força, això sí, peró no supeditin l'amor a la riquesa, ni a la guapesa, ni a l'elegancia, que moren com les flors més boniques, i passen com el temps brevíssim d'un capritxo d'istiu.

A Bertini.—Quan només es tenen setze anys, no s'ha de dur massa pressa en formalitzar les coses de la vida.

Pensi que la joventut no passa dues vegades, i que si moltes poguessin tornar a l'edat florida de vosté...

A Dubtosa.—Crèguim, desenganyi'l d'un cop, doncs quan més tardi, més esperances pot agafar ell, i més sentiment li causarà la «bola» dintre quinze dies que dintre dos.

Com no vull suposar en vosté aquest refinament de crudeltat, li recomano que si està segura de no poguer-lo estimar mai, quan més aviat s'en desfaci millor.

LA PROFESSORA MARY.

NOTA.—Enviin les preguntes avans del diumenge anterior a la sortida del número.

Dirigir tota la correspondencia al Sr. Director de
L'AGAPITU
CIUTAT.
No's retornen els originals.

Havent-nos sigut sol·licitades subscripcions per alguns llegidors, sentim no poguer-los complaure, doncs no n'admetem.

El pròxim número anirà dedicat als «Sanyors» de Figueres

Imp. J. SERRA, Caamaño, 21,—Figueres